

vilde hjælpe at lave en ny og færdig Befæstning, som militært set kunde siges at være brugelig. Men man har ogsaa taget stærk Afstand fra noget saadant, idet det hedder i det næste Punkt: „En virkelig tidsvarende Fæstning ligger over vore Kræfter og vil være baade finansielt og militært uoverkommelig. Og selv om vi ogsaa tænke os Muligheden af, at Midlerne til Anlæg af en saadan Fæstning omkring København kunde tilvejebringes, saa vilde selve det færdige Anlæg vise sig at være et Vaaben, der var for tungt at løfte for vore Kræfter, osv.“ Der gives altsaa gode Grunde mod at opretholde den allerede byggede Fæstning og gode Grunde mod at gaa til at bygge en ny, saaledes som den højtærede Regering her har foreslaaet.

Det vil ikke virke overbevisende, at enkelte af de Mænd, der have fremsat disse stærke Grunde imod Fæstningsanlæg, senere have skiftet Standpunkt og faaet den modsatte Opfattelse. Hvis man skulde faa det danske Folk til at tro paa denne nye Opfattelse, maatte man dog komme med Beviser for, at der virkelig var sket noget i vort Lands Stilling, der gjorde det muligt for os herefter paa en bedre Maade end hidtil at bruge Fæstningen. Men det er jo ikke Tilfældet. Vor økonomiske Stilling er ikke bedre nu i 1909, end den var i 1908, den er snarere ringere. Og vor Evne til at bruge Fæstningen er heller ikke bleven større i 1909, end den var i 1908. De forskellige Grupper indenfor de positive Forsvarsvenner ere i høj Grad uenige, det har man faaet fulgyldige Beviser for i de Taler, der ere holdte her i Tinget. Først af det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen), der om Regeringens Forsvarsplan sagde, at den var baade umulig og urimelig; og at den var forladt af baade Guder og Mennesker. Det sidste er formentlig Tilfældet, fordi den er umulig og urimelig. Det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (N. P. Jensen) havde forleden Dag Ordet for at udtale sig imod de Planer, som det ærede Medlem fra Ringkøbing har gjort sig til Talsmand for, og den Tale, det ærede Medlem holdt, var en Tale, der var god at faa Forstand af. Den passede ganske vist ikke særlig godt til Situationen, men den beviste, forekommer det mig, Umuligheden af at skabe et virkeligt Forsvarsvæsen her i vort Land. Det ærede Medlem sagde blandt andet om de Radikales Forslag, at det var af den Beskafenhed, at hvis det skulde blive bragt til Udførelse, vilde han haabe, at Soldaterne

vilde skyde deres Geværer af i Luften for ikke at irritere Fjenden, for ikke at komme til at gøre Ulykker. Det samme kunde det ærede Medlem jo sige om de Planer, det ærede Medlem fra Ringkøbing har gjort sig til Talsmand for. De have heller ikke faaet Sagkundskabens Godkendelse, tværtimod, der er baade i Skrift og i Tale fra sagkyndig Side brugt de stærkeste Ord om disse Planer. Der er sagt om dem, at de vilde være en Fare for vort Land i mere end een Henseende. Men det forekommer mig, at det er vel dyre Foranstaltninger at træffe for at komme til at skyde Geværerne af i Luften for ikke at irritere Fjenden.

De Militærplaner, der ere forelagte af Regeringen, og de Forslag, der ere stillede af det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) og hans Parti, tage jo i Virkeligheden heller slet ikke Sigte paa at værne Landets Neutralitet. Jylland blottes fuldstændigt eller saa godt som fuldstændigt for Værn. Ingen kan tro paa, at de svage Afdelinger, der blive lagte i Jylland, ville være i Stand til at afvise en Neutralitetskrænkelse. De ville ikke være i Stand til at hindre enten Tyskland eller England i at sætte sig fast i Jylland, ikke under nogen som helst Omstændighed, og man skulde dog tro, at Jylland ogsaa var en Del af Danmark, endogsaa en væsentlig Del, saa væsentlig, at det vilde være ret vanskeligt for den danske Stat at fortsætte sin Tilværelse, hvis Jylland ikke mere hørte med. Fyn bliver jo heller ikke værnet ved de svage Afdelinger, der lægges paa Fyn. Men netop ved at lave en Forsvarsordning paa den Maade, udsætter man Landet for Neutralitetskrænkelser. Det sige de sagkyndige.

De tekniske sagkyndige ere lige saa uenige som de politiske sagkyndige. I en lille Pjece, som nylig er udkommen, skreven af Kommandør i Marinen Koføed-Hansen, hedder det: „Endelig vil det af en Undersøgelse fremgaa, at saafremt Danmark indskrænker sit Forsvar til en Sikring af Hovedstaden og i øvrigt i det væsentlige blotter sit Territorium for Forsvar, saa vil dets Neutralitet ubetinget blive krænket af begge de krigsførende Magter“. Det er netop det, man gør, hvis de af Regeringen forelagte Planer blive gennemførte; saa indskrænker man sit Forsvar til et Forsvar omkring Hovedstaden, medens saa godt som hele det øvrige Land ligger forsvarløst hen.

Planen om Københavns Befæstning grunder sig paa Alliancetanken, en Tanke